

CONTINGUTS PER FER **ABANS I DESPRÉS DEL TALLER**

DIEM POEMES

EN VEU

ALTA

CONTINGUTS PER FER ABANS DEL TALLER:

- A manera d'introducció	4
- La comprensió	5
- El ritme	6
- La vocalització	7

CONTINGUTS PER FER DESPRÉS DEL TALLER:

- Assajar	9
- Memoritzar	10

POEMES PROPOSATS PER RECITAR:

- «L'Elionor»	12
- «He heretat l'esperança»	13
- «Solstici»	14

CONTINGUTS
PER FER
**ABANS DEL
TALLER**

A MANERA D'**INTRODUCCIÓ**

El primer que cal per llegir bé un text en veu alta és haver entès el text.

Proposta de dinàmica:

Fixem-nos en la mètrica del vers. Quina és? Hi ha rima? Quins recursos literaris fa servir l'autor?

– El poema s'organitza en **estrofes**. Les estrofes són un conjunt de versos. El poema té una estructura vertical.

Miquel Martí i Pol donava per acabat un poema quan l'havia dit en veu alta i havia constatat que sonava bé. A les darreries de la seva vida, quan gairebé no podia parlar degut a l'esclerosi múltiple que patia, Martí i Pol demanava als seus amics que el visitaven a Roda de Ter que llegissin en veu alta els darrers poemes que havia escrit. Fins que no sentia com sonaven no els donava per acabats.

ACTIVITAT 1: **LA COMPRESIÓ**

El primer que cal per llegir bé un text en veu alta és haver entès el text.

Proposta de dinàmica:

1. Llegim per dins tres vegades el poema.
2. Busquem al diccionari totes les paraules que no entenguem perquè ens quedi molt clar tant el sentit literal del text com el sentit figurat, si en té. Un poema és una obra oberta i cadascú l'interpreta segons la seva experiència i sensibilitat.
3. Tria un significat que sigui plausible per tu.

Si volem conèixer el significat que tenia aquest poema per l'autor en el moment d'escriure'l és convenient remetre'ns a la seva biografia. Encara que no coneguem la biografia de l'autor podem comprendre amb profunditat un text des de la nostra pròpia experiència.

ACTIVITAT 2: **EL RITME**

Quan llegim en veu alta tendim a fer-ho de pressa. És molt important tenir en compte el ritme que ens demana cada text. Aquest ritme ens el marca la puntuació que ens proposa l'autor.

– La puntuació ens marca unes pauses determinades. Aquestes pauses requereixen una entonació concreta. El temps de durada d'aquestes pauses és diferent si ens trobem un punt, una coma o uns punts suspensius.

Proposta de dinàmica:

Llegim el text en veu alta i que hi hagi una persona encarregada de «cantar la puntuació». Aquest exercici ens farà ser més conscients del ritme que l'autor vol que tingui la lectura d'aquell text.

ACTIVITAT 3: **LA VOCALITZACIÓ**

Quan llegim en veu alta volem que el text arribi a les persones que ens escolten. Perquè un text sigui perfectament comprensible davant d'un auditori cal que vocalitzem bé. Així s'entenen totes les paraules que diem i el missatge pot arribar a tothom.

Proposta de dinàmica:

Recitem el text amb un llapis a la boca intentant que s'entengui el que diem, malgrat la dificultat que ens provoca el llapis. Això ens obligarà a vocalitzar de manera exagerada i quan direm el text sense el llapis gaudirem d'una fluïdesa que abans no teníem.

La veu és cos

La veu i el cos estan molt relacionats entre ells. Les cordes vocals són un replec muscular que, en vibrar, produeix la nostra veu: única i irrepètible. El nostre estat d'ànim condiciona la nostra veu. Podem escalfar el cos i relaxar-lo abans de recitar el text.

El gest

Amb la coordinació entre els moviments del cos i la nostra veu aconseguim una gran expressivitat ja que podem ressaltar d'una forma visual els aspectes claus del missatge.

CONTINGUTS
PER FER
**DESPRÉS DEL
TALLER**

ACTIVITAT 1: **ASSAJAR**

És bàsic per poder llegir bé un poema en veu alta conèixer bé el text. Per tant, és molt important que el llegim diverses vegades en veu alta per marcar l'entonació que farem, les pauses, les respiracions, el subtext, etcètera.

Proposta de dinàmica:

Practiquem la lectura alçant de tant el tant el cap del paper o del faristol per mirar l'auditori. Això genera complicitat amb el públic. Per fer-ho necessitem tenir seguretat en el text i, per tant, haver-lo assajat prèviament.

ACTIVITAT 2: **MEMORITZAR**

La musicalitat dels versos d'un poema en facilita la seva memorització. Aprendre un poema de memòria ens aporta diversos beneficis, com ara millorar la capacitat de concentració, ampliar el nostre vocabulari i assimilar estructures gramaticals de la llengua. Endemés, ens dona seguretat i confiança en nosaltres mateixos.

Proposta de dinàmica:

Memoritzem el poema del taller, tot i que havent-lo recitat unes quantes vegades és probable que ja ens l'haguem après sense ni adonar-nos-en. Un joc que ens facilita la memorització és dir el poema en diferents entonacions: afirmació, exclamació i pregunta. És a dir: una persona o grup diu el primer vers del poema i els altres el repeteixen amb una altra entonació, sense tenir el text al davant. Progressivament es van afegint la resta de versos del poema, un a un, fins a tenir el poema complet.

**POEMES
PROPOSATS
PER RECITAR**

L'Elionor

L'Elionor tenia
 catorze anys i tres hores
 quan va posar-se a treballar.
 Aquestes coses queden
 enregistrades a la sang per sempre.
 Duia trenes encara
 i deia: «sí, senyor» i «bones tardes».
 La gent se l'estimava,
 l'Elionor, tan tendra,
 i ella cantava mentre
 feia córrer l'escombra.
 Els anys, però, a dins la fàbrica
 es dilueixen en l'opaca
 grisor de les finestres,
 i al cap de poc l'Elionor no hauria
 pas sabut dir d'on li venien
 les ganes de plorar
 ni aquella irreprimible
 sensació de solitud.
 Les dones deien que el que li passava
 era que es feia gran i que aquells mals
 es curaven casant-se i tenint criatures.
 L'Elionor, d'acord amb la molt sàvia
 predicció de les dones,
 va créixer, es va casar i va tenir fills.
 El gran, que era una noia,
 feia tot just tres hores
 que havia complert els catorze anys
 quan va posar-se a treballar.
 Encara duia trenes
 i deia: «sí, senyor», i «bones tardes».

La fàbrica
 (1970-1971)

He heretat l'esperança

He heretat l'esperança dels avis
i la paciència dels pares.

I de tots dos, els mots
dels quals ara em serveixo
per parlar-vos.

M'han dit que la naixença em dona drets
inviolables.
Però jo soc poruc i sempre em sento
una mica eixalat i solitari.

Visc en un poble petit,
en un país petit
i, tanmateix, vull que quedi ben clar
que això que escric ho escric per a tothom,
i que per mi és com si el món sencer
girés entorn de l'eix dels meus poemes.

Vagarejo tot sol pels carrers en silenci
i cada vespre escolto el cant de les sirenes
des del terrat de casa.

He heretat l'esperança
(1963-1967)

Solstici

Reconduïm-la a poc a poc, la vida,
a poc a poc i amb molta confiança,
no pels vells topants ni per dreceres
grandiloqüents, sinó pel discretíssim
camí del fer i desfer de cada dia.
Reconduïm-la amb dubtes i projectes,
i amb turpituds, anhels i defallences,
humanament, entre brogit i angoixes,
pel gorg dels anys que ens correspon de viure.
En solitud, però no solitaris,
reconduïm la vida amb la certesa
que cap esforç no cau en terra eixorca.
Dia vindrà que algú beurà a mans plenes
l'aigua de llum que brolli de les pedres
d'aquest temps nou que ara esculpim nosaltres.

L'àmbit de tots els àmbits
(1980)

Fundació Miquel Martí i Pol

Carrer Costa del Ter, 9-15

08510 Roda de Ter

www.miquelmartiipol.cat

✉ fundacio@miquelmartiipol.cat

☎ 93 850 03 55

@fundaciommp

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Institució
de les Lletres
Catalanes